

خواهش می‌کنم این یادداشت را با حوصله بخوانید!

شاید این آخرین شماره نگاه‌نو باشد

علی میرزائی

وضع مالی نگاه‌نو خوب نیست. خیلی خراب است! این بلیه دام‌نگیر همه مطبوعات است، مگر آن‌ها که دولتی هستند یا احزاب و گروه‌ها و بنگاه‌ها یا سرمایه‌داران آن‌ها را تأمین مالی می‌کنند، یا خوانندگان وفاداری دارند که به بالا بردن قیمت نشریه دلخواهشان پاسخ مثبت می‌دهند. در دیگر کشورها هم وضعیت بهتر نیست. برخی از مطبوعات مستقل صاحب نام تعطیل کرده‌اند. برخی نیز به انتشار دیجیتال روی آورده‌اند. بعضی هم از تیراژ خود کاسته‌اند و با پشتیبانی خوانندگان وفادار، کج‌دار و مریز، به انتشار ادامه می‌دهند. روزنامه نیویورک تایمز تیراژ خود را از یک میلیون نسخه به سیصد هزار نسخه کاهش داده است.

در ۱۴۰۲، در چهار فصل، چهار شماره نگاه‌نو را در ۱۲،۱۰۰ نسخه منتشر کردیم. کل هزینه‌های ما در این سال در حدود ۸۷۱،۳۰۰،۰۰۰ تومان است. اگر از ۱۲،۱۰۰ نسخه منتشر شده ۸۰۰۰ نسخه به فروش رفته باشد (این رقم تقریباً برابر با استاندارد جهانی است)، ۱،۰۰۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان درآمد حاصل می‌شود که، پس از کسر ۴۰٪ سهمیه توزیع‌کنندگان و روزنامه‌فروشان، ۶۰۰،۰۰۰،۰۰۰ تومان به نگاه‌نو می‌رسد. بدین ترتیب زیان ما در پایان سال ۱۴۰۲، حدود ۲۷۱،۳۰۰،۰۰۰ تومان است. هر سال دولت مبلغی به عنوان یارانه قانونی به ما پرداخت می‌کرد که مشکل‌گشا بود، ولی در ۱۴۰۲ یارانه ما قطع شد و ضربه سختی به ما وارد آمد.

بخشی از این زیان از محل آگهی‌هایی جبران می‌شود که برای چند ناشر سخاوتمند و دلسوز نگاه‌نو چاپ می‌کنیم، و برای یکی - دو شرکت که مدیران آن‌ها به نگاه‌نو عنایت دارند. از فروش شماره‌های سال‌های گذشته هم درآمد مختصری داریم. این‌ها گوشه‌ای از زیان ما را می‌پوشانند. چند خواننده ارجمند نگاه‌نو نیز مبلغی بسیار ارزشمند کمک مالی می‌کنند، ولی همچنان زیان ده هستیم. در سال ۱۴۰۳ که قطعاً آهنگ رشد تورم شتاب بیشتری خواهد گرفت و تورم تازه‌ای بر تورم سال ۱۴۰۲ و سال‌های پیش تر افزوده خواهد شد، وضعیت بسیار بدتری در انتظار ماست. خواهش می‌کنم به موارد زیر توجه فرمایید:

۱. با این که دولت آهنگ رشد تورم سال ۱۴۰۲ را ۴۲٪ اعلام کرده است، بهای نگاه‌نورا از بهار ۱۴۰۲ (شماره ۱۳۷) تاکنون افزایش ن داده ایم. کارمان از نظر اصول ابتدایی علم اقتصاد و ضرورت حفظ موجودیت نگاه‌نوردست نبوده است. باید، همگام با افزایش سطح عمومی قیمت‌ها، بهای روی جلد را آرام آرام افزایش می‌دادیم تا به این روز دچار نشویم. در عین حال خوشحالم که خوانندگان گرامی برای خرید شماره‌های ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ متحمل هزینه بیشتر نشدند. به گمانم از آغاز سال ۱۴۰۲ نگاه‌نو و بنزین تنها کالاهایی هستند که در ایران افزایش قیمت نداشته‌اند! هم اکنون در تردید هستم که آیا در پایان ماه اسفند توان پرداخت حقوق ماهانه و عیدی و پاداش قانونی (دو ماه حقوق) همکاران و سنوات (یک ماه حقوق اضافه دیگر در برابر یک سال کار) و مابازای مرخصی‌های استفاده نشده آنان را داریم یا نه. در اسفندماه، طبق قانون، به هر یک از همکاران باید تقریباً ۴/۵ ماه حقوق بدهیم. فعلاً که برایمان مقدور نیست. افق روشنی هم پیش رو نداریم.

۲. نویسندگان و مترجمان و ویراستاران نگاه‌نور در برابر ساعت‌ها که قلم به تخم چشم خود می‌زنند و فسفر می‌سوزانند و این مقاله‌های ارزشمند را در اختیار شما خواننده گرامی می‌گذارند مابازای مادی دریافت نمی‌کنند. بیش از ۳۲ سال است که دریافت نکرده‌اند. مشاوران و کارشناسان دائمی نیز که گاه و بیرایش هم می‌کنند، به همین ترتیب. من از آنان خجالت می‌کشم. وضعیت امروز زندگی و سفره‌هایی که هر روز کوچک‌تر از روز پیشین می‌شوند به گونه‌ای نیست که به خود اجازه دهم از آنان خواهش کنم همچنان برای نگاه‌نومجانی کار کنند. هستند نشریه‌هایی با پشتوانه مالی قوی که متت همکاران نگاه‌نورا می‌کشند و ایشان را روی دست می‌برند. انصاف و عدل حکم می‌کند که از همین شماره به ویراستاران، مشاوران، و کارشناسانی که به طور مستمر بانگاه‌نوم همکاری می‌کنند، همچنین به نویسندگان و مترجمانی که انجام کاری را به ایشان ارجاع می‌کنیم، حق الزحمه‌ای در حد متوسط بپردازیم.

۳. اجاره‌بهای دفترکار خود را ۳۲ سال و شش ماه نپرداختیم! مالکان جدید این دفتر، از ابتدای ۱۴۰۳، خواستار دریافت بخشی از اجاره‌بهای این محل شده‌اند.

۴. پیش‌بینی می‌کنم دولت از ابتدای سال ۱۴۰۳، حدود ۲۵٪ به حقوق و مزایای کارکنان اضافه کند. ۵. هزینه‌های لیتوگرافی و چاپ و صحافی مجله در سال ۱۴۰۲ دو بار افزایش پیدا کرد. در سال ۱۴۰۳ نیز قطعاً این هزینه‌ها ما باز هم افزایش خواهد کرد.

۶. در سال ۱۴۰۲ کاغذ بانرخ دولتی به ما تعلق گرفت. اگر در سال ۱۴۰۳ کاغذ به سرنوشت یارانه قانونی دچار شود، که با توجه به وضع مالی و عملکرد دولت بعید نیست، در حدود ۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰ تومان هزینه‌های اضافی خواهیم داشت.

۷. برای پرداخت هزینه های حمل و نقل و توزیع و پست و پیک و ملزومات و نوشت افزار و تعمیرات و پرداخت شارژ ماهانه ساختمان و هزینه های مصرف آب و برق و گاز و اینترنت نیز، با توجه به پیش بینی سیر افزایش قیمت ها، افزایش معقولی برای ۱۴۰۳ در نظر گرفته ایم.

۸. با توجه به ارقام یاد شده، هزینه های انتشار ۱۲,۰۰۰ نسخه نگاه نو در سال ۱۴۰۳ را حدود ۱,۴۸۵,۰۷۴,۰۰۰ تومان پیش بینی می کنیم. با در نظر گرفتن درآمدهای سال ۱۴۰۳ (پیش بینی حداکثر ۱,۰۶۷,۸۷۵,۰۰۰ تومان)، زیان پیش بینی شده ما در سال ۱۴۰۳، پس از کسر ۴۰٪ از درآمد فروش هر نشریه که به توزیع کننده و روزنامه فروش خواهد رسید، به ۴۱۷,۱۹۹,۰۰۰ تومان می رسد. تصدیق می فرمایید که با این وضعیت مالی ادامه کارمان ممکن نیست.

برای نجات موقت از وضعیت بحرانی کنونی، بهای روی جلد شماره ۱۴۰ را ۲۵,۰۰۰ تومان افزایش دادیم. از این مبلغ ۱۰,۰۰۰ تومان سهم توزیع کننده و روزنامه فروش است. برای شروع سال ۱۴۰۳ (شماره ۱۴۱ که در خرداد ۱۴۰۳ منتشر خواهد شد) حداقل بهای ۱۷۵,۰۰۰ تومان را پیش بینی می کنیم. چاره ای نداریم. مگر معجزه ای شود. اگر راه حل دیگری به نظرتان می رسد، بفرمایید. با کمک همدیگر ۳۲/۵ سال سخت را طی کرده ایم. راه پیش رو ناهموارتر است، ولی امیدوارم:

- دست در دست یکدیگر از راه بازمانیم؛
- دولت پرداخت یارانه مطبوعات را برقرار کند؛
- دولت کاغذ یارانه ای مطبوعات را قطع نکند؛
- خوانندگان نگاه نو با ما بمانند، و اگر در توان دارند بیش از یک نسخه بخرند؛
- خریداران جدیدی به ما اضافه شوند؛ نگاه نو را به دیگران معرفی کنید؛
- بیشتر آگهی بگیریم و کمک های مردمی افزایش یابد؛
- کسانی که مجله رایگان دریافت می کنند به دریافت نسخه پی.دی.اف رایگان بسنده کنند و به دفتر نگاه نو اطلاع دهند که از این پس نسخه کاغذی را برایشان نفرستیم. خواهش می کنیم نسخه کاغذی را خودشان بخرند. البته همکارانی که در هر شماره اثری از ایشان چاپ می کنیم یک نسخه کاغذی نگاه نو دریافت خواهند کرد.

اگر امیدهای من ناامید شود، شماره زمستان ۱۴۰۲ (که هم اکنون در دست شماست) و حداکثر شماره بهار ۱۴۰۳، آخرین شماره نگاه نو خواهد بود. در این صورت با شما بدرود می گویم. مشترکان مجله نگران نباشند؛ با ایشان تسویه حساب خواهیم کرد.

آغاز سال نو و فرارسیدن عید نوروز مبارک، و بهاران خجسته باد.